

БІОГРАФІЧНА ДОВІДКА

Луцик Катерина Федорівна,
дата народження: 30.06.1996 року,
місце народження: Хмельницька область, м. Ізяслав,
громадянство: громадянка України.

Сімейний стан: заміжня (дружина військовослужбовця).
Статус: особа з інвалідністю внаслідок війни.

Місце роботи:
директорка комунального закладу «Ветеранський простір» Хмельницької міської ради.

Освіта:

У 2011-2015 роках навчалася у Шепетівському медичному училищі за спеціальністю «Сестринська справа», кваліфікація - медична сестра.

У 2013-2018 роках навчалася у Хмельницькому національному університеті на гуманітарно-педагогічному факультеті за спеціальністю «Здоров'я людини», кваліфікація - фахівець з фізичної реабілітації, фітнес-тренер, ступінь бакалавра.

У 2018-2020 роках навчалася у Хмельницькому національному університеті за спеціальністю «014.11 Фізична культура», здобула ступінь магістра середньої освіти, кваліфікація - викладач фізичного виховання, вчитель фізичної культури.

У 2021 році пройшла навчання на курсі Project Management / CAPM в IT Education Academy.

У 2022-2023 роках навчалася у Хмельницькому університеті управління та права імені Леоніда Юзькова, здобула ступінь магістра за спеціальністю «Публічне управління та адміністрування», спеціалізація - територіальне управління та місцеве самоврядування.

У 2023 році пройшла сертифікаційне навчання Тренінгового центру «Простір можливостей» та отримала сертифікат тренера у межах програми «Система підтримки та супроводу ветеранів/ветеранок у громадах із застосуванням кейс-менеджменту».

З 2025 року по теперішній час студентка магістерської програми з публічного управління Українського католицького університету.

У 2025 році з відзнакою завершила Програму ветеранського лідерства 2.0 (Рух ЧЕСНО, Український католицький університет).

Науковий ступінь: не має.

Трудова та громадська діяльність:

З липня 2015 року по травень 2021 року проходила військову службу у Збройних Силах України у Десантно-штурмових військах, брала участь у виконанні бойових завдань у смт Новгородське, промисловій зоні м. Авдіївка, м. Щастя, н.п. Чармалик та на Світлодарській дузі. У 2016 році під час виконання бойового завдання у м. Авдіївка отримала поранення.

З 2020 по 2022 рік працювала менеджеркою з організаційної роботи у громадській організації «Інститут гендерних програм», брала участь у реалізації проєктів «Невидимий батальйон 2.0», «Невидимий батальйон 3.0».

У 2021-2022 роках працювала у команді Veteranus, брала участь в організації освітніх та реінтеграційних проєктів для ветеранів, зокрема Veteranus Bootcamp 2.0, Cisco NetAcad CCNA1.

У 2022 році заснувала та очолила громадську організацію «Захист - об'єднання волонтерів», що має мережу відокремлених підрозділів у регіоні.

З 2024 року працюю директоркою комунального закладу «Ветеранський простір» Хмельницької міської ради.

Активно беру участь у громадській діяльності, є учасницею Жіночого ветеранського руху та Коаліції ветеранських просторів.

У 2023 та 2025 роках була делегаткою неурядової делегації України та брала участь у роботі 67-ї та 69-ї сесій ООН у м. Нью-Йорк (США).

Відзнаки:

Нагороджена медаллю Президента України «За військову службу Україні», нагрудним знаком Міністра оборони України «За зразкову службу», відзнакою Президента України «Золоте серце», цінним подарунком Міністра оборони України, а також відомчими та волонтерськими нагородами.

Мотиваційний лист

Мене звати Катерина Луцик - ветеранка, громадська діячка, директорка комунального закладу «Ветеранський простір» ХМР та громадської організації, що працюють у сфері підтримки ветеранів і їхніх родин у Хмельницькій громаді та регіоні.

Подання моєї кандидатури до складу Ради ветеранів при Міністерстві у справах ветеранів України є усвідомленим кроком, що базується на особистому ветеранському досвіді, багаторічній роботі у сфері ветеранської політики та переконанні, що ефективні рішення мають формуватися за участі самих ветеранів як суб'єктів змін.

Я добровільно пішла на війну, отримала поранення та пройшла шлях реабілітації. Повернувшись до цивільного життя, я зіткнулася з відсутністю системної підтримки ветеранів на місцевому рівні. Це стало поштовхом до створення та розвитку «Ветеранського простору» першого в області комунального закладу, що забезпечує комплексні послуги супроводу ветеранів і їхніх родин. Сьогодні цей досвід трансформується у модель системної ветеранської політики на рівні громади та регіону.

Оскільки я очолюю ветеранський простір, щоденно працюю з ветеранами та їхніми родинами і володію актуальним запитом спільноти, що дозволяє мені бачити як ефективні практики, так і прогалини у системі підтримки. Також маю досвід розробки місцевих програм підтримки ветеранів та участі в аналізі реалізації національної ветеранської стратегії на рівні громади.

З 2019 року я працюю у сфері ветеранської політики, брала участь у розробці законодавчих змін щодо доступу жінок до бойових посад, ініціювала та реалізовувала понад десять проєктів підтримки ветеранів, а також представляла громадянське суспільство України на міжнародному рівні, зокрема під час 67-ї та 69-ї сесій ООН. Моя діяльність поєднує управлінський досвід, адвокацію, роботу з громадами та міжсекторальну співпрацю.

Я переконана, що ветеранський досвід не є проблемою, а він є перевагою для розвитку суспільства, формування людського капіталу та посилення громад. Ефективна ветеранська політика має базуватися на принципах партнерства, міжвідомчої взаємодії, доказовості рішень і орієнтації на довготривалий вплив.

Участь у Раді ветеранів для мене це можливість:

- посилити голос громад і ветеранів у формуванні державної політики;
- масштабувати успішні локальні практики на національний рівень;
- сприяти створенню цілісної системи реінтеграції ветеранів;
- розвивати партнерство між ветеранською спільнотою, державою, громадами, громадським сектором і бізнесом;
- забезпечити практичний зворотний зв'язок щодо реалізації ветеранських програм.

У своїй роботі я формую та впроваджую стратегічні рішення, спрямовані на розбудову системної підтримки ветеранів на рівні громади. Маю досвід запуску ініціатив, побудови команд та міжсекторальної взаємодії з органами влади, громадським сектором і міжнародними партнерами. Водночас усвідомлюю відповідальність, яку передбачає

членство у Раді ветеранів, та готова працювати системно, відкрито і добросовісно задля досягнення спільних результатів.

Моя мотивація ґрунтується на бажанні зробити ветеранську політику більш ефективною, людиноцентричною та орієнтованою на довгострокові результати. Я переконана, що участь у Раді ветеранів дозволить поєднати практичний досвід роботи на місцях із формуванням державних рішень, що відповідають реальним потребам ветеранів та їхніх родин.

Маю державні нагороди за службу в Збройних Силах України та відзнаку Президента України «Золоте серце» за волонтерську і громадську діяльність. Ці відзнаки є для мене не лише визнанням минулого, а насамперед відповідальністю за подальшу роботу.

Вірю, що мій досвід, професійна діяльність та цінності можуть бути корисними для роботи Ради ветеранів і сприяти формуванню сильної, системної та ефективної ветеранської політики України.

З повагою

Катерина ЛУЦИК